

Chị tôi

Tác Giả: H&#o N&#ián Nguy&#n T&#n Ích
Thứ Sáu, 09 Tháng 4 Năm 2010 12:53

Gia đình tôi đến phi trường San Francisco đón bà chị ruột tôi Việt Nam sang du lịch Hoa Kỳ.

Cháu Út đã chuẩn bị banner dán đầy đủ họ tên của chị, vừa chào mừng vừa là dấu hiệu cho chị tôi nhận biết có người nhà đang đón, để phàn nàn gì.

Khu chị đi đã chật ních người. Các phi công và tiếp viên chuyên bay 124 của hãng hàng không Eva đã lên xuống đi ra. Dăm ba tiếng chào đón người tôi bên kia Thái Bình Dương sang bắt đầu trở về, đám con tôi cũng vui vẻ làm theo. Tôi đã đến dò hỏi tiếng nói của chị Việt Nam: Chào Mừng bà Nguyễn Thị Lưu Luyến, nhưng vì hiệu Office Depots chị có bán mũ và không hiểu tôi quen cách viết tên M, con tôi đã dán dòng chữ hoàn toàn khác với ý tôi, do vậy, khi gặp người lên tôi thất vọng. Mọi việc đã xong, đành chịu vậy.

Chúng tôi đến cách cửa quá xa nên lúc chị đi ra không ai nhìn thấy. Giữa hàng xóm người, mắt bà Việt Nam vóc người đầy đặn, mặc áo dài xanh đậm, vai choàng chiếc khăn voan, đầu tóc búi cao đi lùi lùi trong đám đông đang chen chúc. Chị tôi nhận ra chị tôi thì ngạc nhiên mắt lo âu của chị đã trông. Cửa nhà ủa tôi vây quanh mừng rỡ.

Câu đầu tiên của chị là trách chúng tôi không có tiếng nói để tên chị như đã thông báo qua điện thoại. Để chị mừng mình là chúng tôi đã lo đầy đủ, cháu Út vui vẻ căng tiếng nói ra ra trước mặt chị. Nhìn dòng chữ Welcome MRS. LUYEN THI LUU NGUYEN, chị nói:

- Cô đã nhìn thấy tiếng nói của chị, nhưng đâu phải tên họ của cô. Bởi tôi bay đến tên cô thành tên M rồi sao?

- Thưa cô, vốn là tên Nguyễn Thị Lưu Luyến nhưng M viết không hiểu là do người viết tên họ thế này, con tôi thích.

- Bà Cố Tôi có sẵn sàng cũng không nhận ra, M cái gì cũng người đi. Nói xong, chị cười đi đôi hàm răng đen rậm rậm như hươu nai. Mọi việc của chị thật tự nhiên, chị mỉm cười.

Chị tôi

Tác Giả: Háo Nhiên Nguyán Tán Ích
Thứ Sáu, 09 Tháng 4 Năm 2010 12:53

Nhìn thấy hàm răng đen, đứa cháu ngoßi tôi sợ hãi gißu mặt vào lòng mẹ.

Vào mùa Halloween, trẻ con ở Hoa Kỳ thường xem phim ma, phim quß hút máu ngoßi, Vampire, Dracula hoặc đi coi nhà ma có cửa sổ đen lâu năm rßng trẻ nghe nhßn. Hôm nay, trẻ ở cßt nó là ngoßi phạm mặt trắng trắng mang hàm răng đen, hỏi làm sao không sợ! Chị tôi không biết cái sợ đích thực của trẻ nghe nhßc mà ngoß rßng bà cô còn xa lạ.

Trong lúc ngoßi đi các con tôi đi lấy xe ngoài parking lot, chị moi trong bọc ny-lông lấy ra mặt mißng trẻ u trắng đã tßm sßn cùng mißng cau bỏ vào mißng nhai rào rào. Đßa cháu ngoß ai dù sợ nghe lúc nào cũng hé mặt nhìn bà cô lạ lùng. Nó hỏi:

- Mommy, what's she eating?

Mß nó lúng túng chị nghe biết tiếng Anh gọi trẻ u là gì, đành trả lời:

- Bà ăn kẹo gum Việt Nam!

Lát sau, chị tôi thò tay vào túi xách lấy ra mặt chai trẻ nghe không, có nắp nhôm hßn hoi. Chị mở nắp nhôm vào đó phßn nßc trẻ u đổ. Trẻ nghe nhßc con hoßng hßt ôm chặt cß mẹ. Con gái tôi vỗ hỏi:

- Chuyện gì thế con?

Bé hét hãi:

- Blood, blood!

Mßi ngoßi cßi. Chị tôi ngoßc nhiên nhìn trẻ ngoßi nßy, qua ngoßi khác. Vß tôi gißi thích:

- Chị nhß nßc trẻ u mà cháu nhß tßng chị ói ra máu.

Chị tôi

Tác Giả: Hồ Nhiên Nguyễn Tấn Ích
Thứ Sáu, 09 Tháng 4 Năm 2010 12:53

Chị đưa tay vào đầu tôi thì ngó bé rồi dùng khăn tay lau hai khoé mắt rồi nói cợt cười, chị phân trần :

- Chị ngày trên máy bay nhìn thấy anh, thém không chịu nổi. Tao có thể nhìn anh vài ngày nhưng mà nhìn thấy anh thì ngày là đi thây khùng rồi. Đã vậy còn ngó anh cùng ghé với con mắt mũi lỗ tóc vàng, cái miệng to như chiếc cốc thủng chai của mấy người làm biếng. Chị cách vài giờ là muốn đi nhà xí. Mình có nghĩ yên định đâu, vậy chấp mắt là mắt vu vu, mình phải đi ngủ đi. Tao đâu dám nghĩ gì, không khéo cái miệng dòn nhàu đó nó đổ vào mắt mình là nghĩ thì. Ăn cái gì mà to đến thế ! Cũng may là mình không cùng tiếng nói với anh, khi sinh cái vã. Chị nhà cười rồi trở về rồi kể chuyện mình mình, chân chất của dân miền quê .

Dù là vai chị nhưng tôi thì yêu và quý trọng chị như mẹ. Tôi có hai người chị lớn đã có gia đình riêng. Chị là con gái thì tôi là trai út sinh sau đẻ muộn. Thuở nhỏ, gia đình tôi có chiếc thuyền buôn. Cha tôi cùng mấy trai bán thuyền xuyên xuôi Nam chị theo các loại đồ nghề. Lúc chị với chị với vóc vóc đẹp đẽ. Mẹ tôi suốt ngày lo việc buôn bán, tiếp khách hàng và đi mua khi cần thì làm tất cả các việc, các hành. Chị hỏi tôi thì mẹ tôi lắm tuổi lo quán xuyến công việc nhà. Dù có người giúp việc, song chị muộn thì tay chăm sóc tôi thì việc nhà lớn. Lên năm, sáu tuổi rồi mà tôi vẫn luôn làm nũng với chị. Tôi thích nghe võng và thổi ngọt thổi đưa hát ru trong những đêm hè. Chị nuôi dưỡng tâm hồn tôi lớn lên theo lời ru ngọt ngào của ca dao, truyện Kiều, Lục Vân Tiên đầy tình yêu dân tộc. Mẹ là tiếng gọi đầu tiên của tuổi thơ. Riêng tôi, chị là tiếng gọi đầu tiên khi tôi chấp nhận bước đi.

Lúc tôi vào lên tám, mẹ lâm trọng bệnh qua đời. Tôi là chị đóng vai người mẹ chăm sóc và nuôi dưỡng tôi suốt thời thơ ấu.

Năm hai mươi ba tuổi chị tôi yêu anh Võ Văn Văn Đĩnh, dáng người cao ráo có mái tóc bồng bóng sáng rỡ thì nghệ sĩ. Anh nói giỏi tiếng Pháp, xê dịch điều luyện các loại đàn, sáo và cả harmonica.

Ngày anh Đĩnh cho người mai mối đến thăm hỏi thì cha tôi đã hứa gả chị cho con trai ông Tú Bang, bạn học của cha tôi thì niên thiếu. Người chị thì nghĩ lại của chị là một thầy giáo. Trở về ngày chị tôi lên xe hoa, anh Đĩnh đến nhà tiễn biệt chị ra đi. Để tránh đau khổ, anh quyên tỵ đến quê vào Sài Gòn tiếp tục con đường học vấn. Chị khóc trên vai anh và nói với anh cũng đừng buồn. Ngày đó chị hỏi anh tình yêu nhưng tôi cảm thấy tôi nghĩ cho hai người.

Ngày 10 Vu quy của chị, cha tôi tiễn chị hai ngày nhóm họ đãi đưa bà con, bạn bè và khách hàng buôn bán với gia đình tôi tiễn đưa đến nhà. Đám rước dâu khá linh đình, với hai chiếc xe hơi

Chị tôi

Tác Giả: Hä o Näiän Näguyän Tän Íäch
Thứ Sáu, 09 Tháng 4 Năm 2010 12:53

màu đen bóng đäng cä trang trí hoa và đäi läa häng räc rä. Bà con láng giäng träm trä khen cô dâu chú rä đäp đäi.

Cha tôi rät hänh đän và vui mäng vì đä chän cho con gái mình ngä i chäng xäng đäng. Chị tôi tuän länh cha theo chäng nhäng mang theo cäi lòng tan nát. Chị đä khóc suät mäy đäm liän träc ngày cäi. Hình änh áo näo, thät chí cäa anh Đänh trong giä chia tay vän chäa phäi mä trong lòng chị.

Chäng chị đäy häc ä mät träng khá xa, lâu lâu mäi vä thăm nhà. Chị näi cä đäa em út còn nhä đäi cän ngä i chăm sóc và đäy đä, nên xin phép bên chị ngä đäc vä nhà cha thäng ngày.

* * *

Thäi gian thäm thoát trôi qua mät năm räi hai năm chị ngä có tin täc gì vä anh Đänh, đän mät buäi sáng nä có ngä i mang đän trao cho chị tôi mät bao thä. Không biät thä nói gì, bäng đäng chị òa khóc. Tôi chäy sä vào lòng chị. Chị ôm chặt läy tôi thän thäc : “Anh Đänh cäa em không còn näa. Anh äy bä thäng trên chiän träng vä đän bänh viän mäi tät thä. Anh gäi läi chiäc khăn tay cäa chị täng ngày träc.Väa nói chị väa mä khăn ra, mät dòng chị viät nguäch ngoäc bäng máu : “Yêu Em trän đäi”. Chị đäa chiäc khăn lên môi hôn mà näc mät tuän trào.

Ba tháng sau, chị ngä chị bä tän nän trên đäng đän träng khai giäng mùa häc mäi. Chị a đäy näa năm chị tôi đä chäu hai cái tang đau đän. Hình nhä näc mät cän nguän và con tim tê đäi, chị vùi đäu trong công viäc và täp ăn träu đä läng quên näi đau đäng vä xä. Hai má chị äng häng và chân đi chänh choáng vì say träu.

Chị tôi näi tiäng có hàm răng đäp nhät làng. Räng chị träng đäu nhä nhäng hät ngäc. Näc cäi räng rä, thu hút cäm tình cäa ngä i xung quanh. Nhäng ngày mäi quen nhau, anh Đänh thäng nói väi chị : “Mäi khi em cäi là mang nguän hänh phúc cho ngä i đäi đän”. Mät hôm, tôi vô cùng ngäc nhiên khi phát hiän hàm răng chị trä thành màu đen nhänh. Tôi häi vì sao, chị bäo ăn träu phäi nhuäm răng đen. Lòng buän vô hän, tôi tiäc rä hàm răng träng và giän chị suät mäy ngày.

Chị tôi không còn yêu ai mà cũng chị ngä chị bäc thêm bäc näa. Cha tôi nhiäu län khuyên nhä, chị bäo: “Con dành phän đäi còn läi đä lo cho cha và cho em. Xin cha đäng ép

u ng con n a.” T ngày m tôi m t, s c kho cha tôi xu ng m t cách thê th m. Ông không còn đ s c v t đ ng xa trên sóng n c b ng b nh nên quy t đ nh b ngh . Nhi u ng i xin mua i chi c thuy n nh ng cha tôi nh t đ nh không bán, ông cho ng i kéo chi c ghe đ s lên b gi i i làm v t k ni m và tr con trai c a b n v quê tìm công vi c làm ăn khác. Ba năm sau cha tôi qua đ i. Ngôi nhà ch còn i hai ch em tôi.

* * *

Ngoài s quà cáp ch mang cho chúng tôi, ph n còn i là tr u. Nh ng lá tr u khô đ c s p đ y g n n a va-li và m t túi cau khô. Ngày chúng tôi ng ý m i ch sang du i ch Hoa K câu h i đ u tiên c a ch là bên đó có tr u không. M c đ u chúng tôi b o đ m s cung c p đ y đ tr u t i, cau t i cho ch dùng, ch v n lo ng i M làm sao có lo i tr u ngu n i mi t S n Hà, Minh Long v a ng t, v a cay i có đ n ng đ m đầ h n c tr u v n. Ch ghi n lo i tr u n y nh ng i mi n B c ghi n thu c Lào Ba s tám.

Ph i ngâm n c nh ng lá tr u khô tr c m t ngày m i nhai đ c. Tr u khô v a dai v a gi m b t đ n ng. Th y v y, v tôi mua m y li ng tr u t i i p i nh nh p c ng cho ch dùng, ch chê lo i n y nh t nh o không h p kh u v .

Tôi i y hai tu n i vacation đ a ch đi vi ng nh ng th ng c nh n i ti ng i mi n Tây Hoa K . Tr c nh ng ki n trúc tân k , công trình xây đ ng vĩ đ i, tôi th y ch không háo h c, thán ph c hay xúc c m. Hình nh đ i u đó đ i v i ch ch là th y u. Ch sang M v i m t ni m thi t tha là thăm tôi, g n gửi tôi đ v i đi th ng nh . Xa tôi đã m i hai năm, nh ng i m xa con, ch cô đ n, mong ch và lo i ng.

Ch qua vài tu n i là ch đã g n gửi, chăm sóc và t m r a cho đ a cháu ngo i lên năm c a tôi. Ch ng nh ng h t s h i mà cháu còn v ch mi ng bà cô đ xem hàm răng đen nh xem v t i m i i n ch b ng nó. Bé h i :

- Sao răng bà màu đen ? Ch tôi ch c i r i hôn lên má nó. Th là nó dùng tay chùi lên v t tr u dính, nó chà xát làm n i đ c vùng da trên m t nó. Cháu bé thích đ c bà cô đ t tay đi đ o b trong khu công viên c nh nhà, nh ng i s bà hôn làm v y n c tr u lên má.

Con tôi đ ngh ch t y tr ng hàm răng. Ch ph n đ i, i y lý do không th b tr u. Chúng cam đoan ăn tr u v n gi đ c màu răng tr ng, ch c n ch u khó đánh răng th ng xuyên. Ngày này qua ngày n , m i đ a cháu m t i khuyên khi n ch tôi xiêu lòng. Con tôi vô cùng ng c nhiên tr c đôi hàm răng v n còn nguyên v n dù tu i đ i c a ch đã ngoài b y m i.

Chị tôi

Tác Giả: Hä o Näiän Ngäyän Tän Íäch
Thứ Sáu, 09 Tháng 4 Năm 2010 12:53

Räng đä cä täy träng, đäu khäng bäng mäu träng óäng áänh nhä thuä còn thanh xuân, nhäng đä trä läi cho chä nä cä iä sáng säa. Chä cä iä khoe đäi hàm răng träng träng chä tä iä mát nhä trä läi mä iä tuä i, thä nhäng lòng chä läi khäng vui. Nä cä iä cäa chä bäy gäi khäng còn tä näiän näa, gäng gäo và héo hät. Tôi bät gäp bät chät lúc chä đäng soi gäng mà mät còn ngän lä. Ngä là chä nhä nhà nên tôi khäng läu tâm läm.

Đêm đã vä khuya, ngoài träi đä mäa do änh häng cän bão tä biän thäi vào, tôi đi kiäm soát các cäa sä chät nghe tiäng khóc thút thít trong phòng chä, tôi väi vàng gỗ cäa vào. Đèn bät sáng, chä đäng ngäi khóc, tôi häi:

- Các cháu có làm đäu gì phät ý chä khäng ?

Chä läc đäu, räi bäo tôi ngäi bên cänh, chä tâm sä :

- Ngày Đänh yêu chä, anh äy đã hät mình bäo vä đäi hàm răng đäp cäa chä. Anh đã nhäng äi mua kem và bàn chäi đánh răng loäi ngoäi nhäp cho chä dùng. Anh luôn nhäc nhä chä khäng đä cä dùng răng cän móng tay và cän bät cä vät gì có đä cäng. Có län anh bäo : “Anh quý đäi hàm răng em nhä quý sinh mäng cäa anh väy”. Anh Đänh chät là läi ä chä. Näu chä cäng läi cha khäng chäu vä làm väng äi ta thì anh äy đâu có bä quäe vào Nam. Chä läi ôm mät khóc.

Tôi khuyên chä nên quên đi, đã mäy chäc năm räi còn gì näa mà läu luyän, mà tä trách mình. Chä lau näc mät räi tiäp :

- Em đâu biät, mäi län bät gäp nä cä iä trong gäng là lòng chä tái tê và ân hän bäi hình änh cäa Đänh hiän ra väi đäi mät chan chäa tình yêu xen län trách hän. Häi đó, chä muän vào chùa xuäng tóc đi tu, sau nghĩ läi mình còn cha già, em đäi ai nuôi näng, thuäc thang. Vì väy, chä quyät đänh nhuäm răng đen đä chuäc läi đã khäng vän läi thä väi Đänh, đäng thäi giäu đi nhäng kä niäm đau buän. Chä ngäng nói, läy khăn thäm dòng lä ät nhäa trên má:

- Chä thäng các em và các cháu nên chiäu theo ý muän täy bä răng đen làm vui lòng mäi ngäng äi. Nhäng có ngä đâu, khi nhìn hàm răng träng träng läi, lòng chä läi cäm thäy bät rät, bän chän. Nhäng hình änh xa xäa läi hiän vä khiän chä xót xa khäng cäm đä cä näc mät.

Ngày hôm sau, chä yêu cäu chúng tôi läy vé máy bay tuän täi chä trä vä Viät Nam. Cä nhà säng sät. Visa cho đi sáu tháng, ä Mä chäa đäy bän tháng chä läi đòi vä. Các cháu nän nä cô &

lời và xin bố qua nhỡ ng gì thì u sót. Chị ôm vai tôi ng đưa ra rồi chị m rãi nói :

- Các con có lời l m gì đâu, ng c lời, càng th ng yêu và chăm sóc cô r t chu đáo . Nh c nhà đ u rõ, hàng năm, cô ph i lo b n cái gì . M t, gi ông N i ngày 17 tháng T , hai, gi bà N i ngày R m Tháng Chín, ba, gi ch ng cô 12 tháng Tám và b n...Đ n đây, b ng đ ng ch kh ng lời, tr c m y đ a cháu ch ng bi t gì th nào cho n. Tôi bèn đ lời ch :

- Đó là ngày k bác Đ nh, ng i yêu c a cô tr c khi l y ch ng đã hy sinh ngoài chi n tr ng. Bác Đ nh ch t tr c ch ng cô ba tháng, nh v y ch còn hai tu n l n a là đ n ngày gi Bác y 14 tháng Năm. Tôi nhìn ch mà lòng bùi ngùi. M i tình đ u c a ch là anh Đ nh. Hai ng i đã đ t bao nhiêu m ng đ p trong t ng lai. Cũng b i l giáo kh t khe mà cha tôi đã vô tình “chia uyên r thúy”. Ng i không th u đ c tình c m riêng t c a con mình mà đnh ninh r ng: “Môn đ đng h đ i là c s b n v ng cho h nh phúc l a đôi”.

* * *

Chị tôi v lời quê nhà đ c m t năm thì có đ n báo ch lâm tr ng b nh đang h p h i. Tôi l y vé kh n c p bay v Vi t Nam. Gia đnh c a hai bà ch l n đã có m t đ y đ . Chị tôi n m thoi thóp trên gi ng b nh. Khuôn m t ch g y đi khá nhi u nh ng đ u khi n tôi ng c nhiên h n c là hàm răng ch đ c nhu m đen tr lời và hai chi c răng c a đã r ng t bao gi . Tr c nhìn trên đ u gi ng ch n m, có m t chi c h p màu nâu đ t c nh gi i, tôi v i m ra, hai chi c răng c a màu tr ng bóng láng gói trong chi c khăn tay có b n ch “Yêu Em tr n đ i” c a anh Đ nh vi t b ng máu lúc anh b th ng ngoài m t tr n. Đ i đ áy h p là m t m nh gi y nh c a ch ghi lời yêu c u: “Xin đ c đ t h p n y trên bàn th anh V ng văn Đ nh.”

Chị tôi qua đ i lúc tr i v a r ng sáng. Sau khi chôn c t và xây m hoàn t t, tôi mang h p r đng c a ch đ n nhà cháu anh Đ nh và xin đ c đ t bên di nh c a ng i quá c đ tr n l i c th năm x a c a anh ch .

Trên chi c Boeing 747 đ a tôi tr v Hoa K sum h p v i gia đnh mà lòng tôi l i c m th y cô đ n tr ng v ng vô h n. Chị tôi m t r i, miên vi n xa tôi r i. Hình nh t i mát c a ch ngày nào, ân c n và chi u chu ng gi đã thay vào ký c tôi m t bà già khô héo n m b t đ ng trên chi c gi ng g lim cũ k c a b y m i năm v tr c trong ngôi nhà x a mênh mông hiu qu nh. Ch b b nh mà tôi ch ng h hay bi t. B ng đ ng tim tôi qu n th t, n c m t trào ra. Tôi m c khóc và t trách mình. Tôi mu n gào lên :
“Ch i, trái tim ch bao la quá, vĩ đ i quá. Tr n cu c đ i ch đã dành cho em, mà em thì ch a có m t ngày nào đ n đ p công n.”

Chị tôi

Tên: Hồ Nhiên Nguyễn Tấn Ích
Số: 09 Tháng 4 Năm 2010 12:53

Chị tôi đã trải qua bao tháng năm âm thầm ôm nỗi đau tình đau đang dạt, âm thầm chờ đợi ng trông chờ nhng nghi ngờ t ngỡ cớ a cu cậu đi. Và tình yêu cớ a chị cũng âm thầm nhng bẽn vng nh dòng nước ng m dạt i đầy đi dạt ng cu cậu n ch y năm n y qua năm khác...